

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty ve věci žalobkyně: **T. H.**, zastoupené advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Horázným, Ondříčkova 1304/9, Praha 3, proti žalovanému: **Městský úřad Rokycany**, Masarykovo náměstí 1, Rokycany, zastoupenému advokátkou Mgr. Ivanou Palánovou, Bezručova 335/33, Plzeň, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 3. 2025, čj. 55 A 46/2024-37,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 3. 2025, čj. 55 A 46/2024-37, **se ruší** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Popis věci a průběh předchozího řízení

[1] Žalobkyně požádala o řidičské oprávnění k řízení vozidel skupiny A1 (motocykl) a absolvovala dne 30. 9. 2024 zkoušku z pravidel provozu na pozemních komunikacích a zdravotní přípravy podle § 39 odst. 1 písm. a) a § 40 zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel (*zákon č. 247/2000 Sb.*) s hodnocením „prospěl(a)“. Téhož dne žalobkyně absolvovala zkoušku z praktické jízdy (rovněž jako *zkouška*) podle § 42 zákona č. 247/2000 Sb. Podle odst. 1 tohoto ustanovení je v případě skupin AM, A1, A2, A zkouška rozdělena do dvou částí. Stěžovatelka byla v první části zkoušky hodnocena stupněm „prospěl(a)“ a ve druhé části zkoušky byla hodnocena stupněm „neprospěl(a)“. Žalobkyně proto zkoušku opakovala. Poté, co podle zkušebního komisaře nebyla schopna odpovědět na otázky stran základních parametrů motocyklu, byla opětovně hodnocena stupněm „neprospěl(a)“.

[2] Následně se žalobkyně domáhala ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v ukončení opakované zkoušky a hodnocení stupněm „neprospěl(a)“. Krajský soud žalobu zamítl. Uzavřel, že vzhledem k tomu, že se zkouška skládá ze dvou částí, musí

žadatel úspěšně znovu zvládnout obě tyto části. Teprve po úspěšném zvládnutí obou částí lze opakovanou zkoušku hodnotit stupněm „prospěl(a)“. To se však nestalo.

2. Obsah kasační stížnosti, vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

[3] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (*stěžovatelka*) kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), d) s. ř. s., tj. z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení a současně z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů.

[4] Dle stěžovatelky krajský soud nevzal při rozhodování v úvahu pro věc zcela zásadní ustanovení. Popsal totiž jednotlivé části zkoušky podle § 39 odst. 1 zákona č. 247/2000 Sb. a varianty hodnocení podle § 39 odst. 2 téhož zákona a následně citoval úpravu zkoušky z praktické jízdy, aniž by však zmínil § 42 odst. 2: *Neprokáže-li žadatel o řidičské oprávnění pro skupinu AM, A1, A2 nebo A základní znalosti v první části zkoušky, je hodnocen stupněm „neprospěl“ a nesmí pokračovat ve druhé části zkoušky. Neprokáže-li žadatel o řidičské oprávnění pro skupinu AM, A1, A2 nebo A základní znalosti ve druhé části zkoušky, je hodnocen stupněm „neprospěl“ a opakovaná zkouška se provede pouze v rozsahu druhé části zkoušky.* Stěžovatelka přitom usilovala právě o řidičské oprávnění k řízení vozidel skupiny A1.

[5] Krajský soud posoudil věc tak, jako by se nejednalo o zkoušku pro skupinu A1. Nevzal v úvahu, že hodnocení zkoušky u všech skupin motocyklů se od ostatních skupin odlišuje, neboť pro ně platí speciální úprava obsažená v § 42 odst. 2 zákona č. 247/2000 Sb. Je-li proto žadatel o řidičské oprávnění pro skupiny AM, A1, A2 nebo A v první části zkoušky hodnocen stupněm „prospěl“, tuto část zkoušky ani žádný z jednotlivých úkonů uvedených v § 42 odst. 3 cit. zákona neopakuje, a to právě na základě speciální úpravy obsažené v § 42 odst. 2 téhož zákona.

[6] Stěžovatelka odkázala rovněž na důvodovou zprávu k zákonu č. 247/2000 Sb.: *„Při provádění zkoušek u motocyklů dochází často k situacím, kdy žadatel při provádění zkoušky zvládl tzv. „zvláštní úkony“ první části zkoušky, prováděné na zvláštním pozemku, a neprospěl až při provádění druhé části zkoušky. Při opakované zkoušce je potom žadatel nucen opakovat i první samostatnou část, kterou již zvládl u předchozí zkoušky. To zbytečně zatěžuje všechny zúčastněné zejména časově a žadatele zbytečně i finančně. Novela navrhuje hodnotit každou část zkoušky z praktické jízdy pro skupiny AM, A1, A2 a A samostatně ze dvou důvodů. Jednak umožní v případě neprokázání základních znalostí u druhé části zkoušky z praktické jízdy opakovat žadateli pouze tuto druhou část.“* Stěžovatelka byla dne 30. 9. 2024 v první části zkoušky hodnocena stupněm prospěla. Ve druhé části zkoušky (ať už se jednalo o první či další pokusy) neměla žádný z úkonů první části zkoušky opakovat, ani z žádného z nich neměla být hodnocena. Předmětem druhé části zkoušky jsou prý totiž znalosti uvedené v § 42 odst. 4 zákona č. 247/2000 Sb., které se týkají jen řízení vozidla, nikoliv jeho kontroly před jízdou. Proto zkušební komisař při opakované zkoušce nesmí zkoušet ani hodnotit žádný z prvků první části zkoušky a stěžovatelka měla rovnou přistoupit ke skládání druhé části zkoušky.

[7] Na okraj stěžovatelka uvedla, že motocykl byl před jízdou zkontrolován učitelem autoškoly, který jej na místo zkoušky přivezl. Další kontrola stěžovatelkou, byť mimo úkony zkoušky a jejich hodnocení, byla proto nadbytečná. V žádném případě však taková kontrola nemohla být součástí opakované zkoušky ve smyslu § 42 odst. 2 a 4 zákona č. 247/2000 Sb. a jako taková být předmětem hodnocení zkušebním komisařem.

pokračování

[8] Krajský soud odkázal na rozsudek NSS ze dne 18. 4. 2024, čj. 6 As 161/2023-23. Tento rozsudek je však pro posuzovanou věc zcela nepřiléhavý, jelikož se zabývá možností předčasného ukončení první části zkoušky. To je však irelevantní, neboť v tehdejší případě šlo o zkoušku z praktické jízdy pro vozidla skupiny B (typicky osobní automobil), kde se zkouška vždy hodnotí jako celek a § 42 odst. 2 zákona č. 247/2000 Sb. se neaplikuje. Tvrzení v bodu č. 24 zmiňovaného rozsudku NSS také odpovídá všem ostatním skupinám s výjimkou skupin motocyklů.

[9] Rozsudek lze považovat rovněž za nepřezkoumatelný pro nedostatek odůvodnění, protože krajský soud zcela pominul zákonné ustanovení, které je pro posouzení právní otázky naprosto klíčové. Stěžovatelka proto navrhla rozsudek zrušit.

[10] *Žalovaný* ve vyjádření uvedl, že řidič musí před každou jízdou provést kontrolu motocyklu. Zkušební komisař proto před každou jízdou ověřuje, zda řidič řádnou kontrolu vozidla provedl a zda rozumí tomu, co vše musí motocykl splňovat, aby mohl vyjet do provozu. Zjistí-li komisař velké nedostatky (kdy řidič není schopen motocykl řádně zkontrolovat), nemůže řidiče pustit do provozu. U opakované zkoušky stěžovatelky zkušební komisař nejprve spolu s ní přistoupil k motocyklu a požadoval, aby provedla jeho kontrolu. Tím chtěl zjistit, zda si je stěžovatelka vědoma toho, co je potřeba před každou jízdou zkontrolovat a jaká kritéria musí vůz splňovat. Poté, co stěžovatelka nebyla schopna odpovědět na otázku ohledně minimálního dezénu pneumatik, zkušební komisař zkoušku ukončil, neboť stěžovatelka nedisponovala základními znalostmi o motocyklu a mohla by užívat technicky nezpůsobilý stroj a ohrozit tak nejen sebe, ale rovněž další účastníky silničního provozu. *Žalovaný* navrhl kasační stížnost zamítnout.

[11] *Stěžovatelka* v replice namítla nepochopení její argumentace *žalovaným*. Připomněla rovněž, že zkušební komisař je orgánem veřejné moci a jako takový je vázán čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Stanoví-li zákon pro druhou část zkoušky úkony, které má komisař zkoušet, nemůže být předmětem hodnocení žádný jiný úkon.

3. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[12] NSS se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. K tomu uvádí, že nepřezkoumatelný je rozsudek, z jehož odůvodnění není zřejmé, jaké skutečnosti vzal soud za své, nebo nevyplývá-li z odůvodnění, proč soud nepovažoval argumentaci žalobce za důvodnou. Napadený rozsudek krajského soudu však takovými vadami netrpí, neboť reaguje na všechny námitky stěžovatelky a je z něj zřejmé, z jakých skutečností vyšel a k jakým závěrům dospěl.

[13] Neaplikoval-li krajský soud v řízení o žalobě relevantní zákonné ustanovení, nespadá tato vada pod § 103 odst. 1 písm.) d) s. ř. s. (nepřezkoumatelnost), nýbrž pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s (viz rozsudek NSS ze dne 9. 4. 2009, čj. 7 Afs 1/2009-48). Námitka stěžovatelky stran nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku tak není důvodná.

[14] Proto mohl zdejší soud přistoupit k posouzení důvodnosti tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení [důvod kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

3.1. Právní základ sporu

[15] Pravidla obsahu a průběhu zkoušky z praktické jízdy jsou upravena v § 42 zákona č. 247/2000 Sb.:

- (1) *Žadatel o řidičské oprávnění musí při zkoušce z praktické jízdy prokázat znalosti, dovednosti a chování včetně specifických požadavků pro jednotlivé skupiny vozidel. Zkouška z praktické jízdy je rozdělena do dvou částí. Žadatel o řidičské oprávnění, který při zkoušce neprokáže základní znalosti u každé ze dvou částí, je hodnocen stupněm „neprospěl“. O průběhu zkoušky z praktické jízdy zkušební komisař pořídí písemný záznam. Záznam o zkoušce může být veden i v elektronické podobě.*
- (2) *Neprokáže-li žadatel o řidičské oprávnění pro skupinu AM, A1, A2 nebo A základní znalosti v první části zkoušky, je hodnocen stupněm „neprospěl“ a nesmí pokračovat ve druhé části zkoušky. Neprokáže-li žadatel o řidičské oprávnění pro skupinu AM, A1, A2 nebo A základní znalosti ve druhé části zkoušky, je hodnocen stupněm „neprospěl“ a opakovaná zkouška se provede pouze v rozsahu druhé části zkoušky.*
- (3) *V první části zkoušky žadatel o řidičské oprávnění prokazuje zejména: a) základní znalosti a dovednosti úkonů přípravy vozidla před jeho použitím, b) rozjíždění s různým stupněm obtížnosti, c) zastavení vozidla, d) couvání a otáčení při couvání, e) zajištění do omezeného prostoru a vyjždění z něj, f) podélné, šikmé a kolmé zaparkování vozidla, g) zastavení a rozjíždění ve stoupání, h) řízení vozidla při malé rychlosti nejvýše do 30 km.h⁻¹.*
- (4) *Ve druhé části zkoušky žadatel o řidičské oprávnění prokazuje zejména znalosti a) v bezpečném řízení vozidla s různou intenzitou provozu na pozemních komunikacích, b) řízení vozidla na různých druzích pozemních komunikací, c) řízení vozidla na křižovatce, která je řízena světelnou signalizací, d) řízení vozidla na úseku, kde je provoz hromadné osobní dopravy a kde je dostatečný pohyb chodců s vyznačenými přechody pro chodce, e) řízení vozidla mimo obec a v případě velkých měst alespoň na vícepruhové komunikaci, kde je dovolena rychlost vyšší než 50 km.h⁻¹, f) ovládání vozidla ve vyšších rychlostech a při různých manévrovacích situacích, g) rychlého a bezpečného rozhodování v dopravní situaci při řízení vozidla, h) správné reakce na vzniklou dopravní situaci. [...]*
- (6) *Výčet jednotlivých znalostí, dovedností a chování a podrobnosti o požadavcích na zkoušku včetně náležitostí záznamu o zkoušce a způsobu jeho vedení stanoví prováděcí předpis.*

[16] Podrobnosti k jednotlivým částem zkoušky z praktické jízdy skupiny vozidel AM, A1, A2 a A upravuje vyhláška č. 167/2002 Sb. (vyhláška). Obsah znalostí zkoušených v první části zkoušky je obsažen v § 19 odst. 1 písm. b) (zde se podrobněji popisují potřebné technické znalosti a základní způsobilost k ovládání vozidla), ke druhé části zkoušky se pak vztahuje § 19 odst. 2 písm. a) (jde tu o různé řidičské dovednosti potřebné v běžném provozu).

3.2. Aplikace právních předpisů na skutkový stav

[17] S ohledem na požadované řidičské oprávnění pro řízení vozidel skupiny A1 se stěžovatelka podrobila zkoušce „z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy“ a zkoušce „z praktické jízdy s výcvikovým vozidlem“. Ze záznamu o zkoušce z odborné způsobilosti (záznam) NSS zjistil, že stěžovatelka zkoušku z odborné způsobilosti absolvovala dne 30. 9. 2024, přičemž prospěla v části znalosti předpisů o provozu na pozemních komunikacích a prospěla rovněž v první části zkoušky praktické jízdy. Ve druhé části zkoušky však neuspěla, neboť nesprávně najela do křižovatky – byla proto hodnocena stupněm neprospěla (č. l. 15 spisu krajského soudu). Dne 8. 10. 2024

pokračování

stěžovatelka opakovala neúspěšnou zkoušku, přičemž po dotazu zkušební komisaře na hloubku dezénu pneumatiky byla zkouška z důvodu neznalosti odpovědi na tuto otázku ukončena a stěžovatelka byla opakovaně hodnocena stupněm neprospěla. Do poznámky pak zkušební komisař uvedl: „*Neznalost minimální hloubky dezénu (...)*“ a „*Předčasně ukončeno.*“

[18] Stěžovatelka tvrdí, že zkušební komisař pochybil, když jí tuto otázku položil, resp. když zkoušku na základě její odpovědi hodnotil, neboť stěžovatelka měla opakovat pouze druhou část zkoušky z praktické jízdy. Tyto znalosti již nejsou předmětem přezkoušení v rámci druhé části zkoušky. Krajský soud pak chybně neaplikoval ustanovení dopadající na nyní posuzovanou věc.

[19] Ze záznamu (č. l. 5 spisu krajského soudu) NSS zjistil, že zkušební komisař opakovanou zkoušku zahájil v čase 13:15 – to zaznačil do kolonky *zahájení zkoušky – první část* a v části *ukončení zkoušky* zaznamenal čas 13:16. Krajský soud v bodu 21 rozsudku uvedl, že: „*K tomu, aby byla žalobkyně při zkoušce z praktické jízdy hodnocena stupněm „prospěla“, bylo třeba, aby prokázala základní znalosti u každé z jejích dvou částí. Pokud tedy žalobkyně v první části zkoušky neosvědčila základní znalosti a dovednosti úkonů přípravy vozidla před jeho použitím, nemohla být zkouška z praktické jízdy hodnocena stupněm „prospěla“.*“ V bodu 24 pak uvedl: „*Neuspěje-li tedy žadatel ve zkoušce „z praktické jízdy s výcvikovým vozidlem“, musí ji opakovat. Vzhledem k tomu, že se tato zkouška skládá ze dvou částí, musí úspěšně znovu zvládnout obě tyto části. Neboť teprve po jejich úspěšném zvládnutí lze opakovanou zkoušku hodnotit stupněm „prospěl“.* To se v případě žalobkyně nestalo.“

[20] Krajský soud při posuzování sporu vycházel z § 42 zákona č. 247/2000 Sb., přičemž uzavřel, že: „*Vzhledem k tomu, že se tato zkouška skládá ze dvou částí, musí úspěšně znovu zvládnout obě tyto části.*“ S tímto výkladem však zdejší soud nesouhlasí a přisvědčuje stěžovateli, že krajský soud opomenul aplikovat odst. 2 tohoto ustanovení, ze kterého plyne povinnost opakovat pouze druhou část praktické jízdy v případech, kdy žadatel o řidičské oprávnění (pro skupiny AM, A1, A2 nebo A) uspěje v první části a je neúspěšný pouze v části druhé. Tomu odpovídá i důvodová zpráva k tomuto ustanovení (viz důvodová zpráva k zákonu č. 191/2021 Sb., k článku I bodu 11) a smysl a účel předepsaných částí praktické zkoušky. V první části zkoušky totiž žadatel prokazuje znalosti o vozidle a schopnost vozidlo ovládat. Jedná se o základní předpoklad k tomu, aby se mohl účastnit silničního provozu. Uspěje-li žadatel v první části zkoušky – tedy prokáže znalosti týkající se samotného vozidla (stav pneumatik, stav brzd, hladina provozních kapalin, ochranná výstroj atp.) a rovněž schopnost ovládat vozidlo (vedení vozidla, otáčka ve tvaru 8, slalom, zastavení a rozjezd atp.) a následně neuspěje v části druhé, není již dle zákona č. 274/2000 Sb. nutné opakovat první část.

[21] Odkaz krajského soudu na rozsudek NSS ze dne 18. 4. 2024, čj. 6 As 161/2023-23, je nepřiléhavý. V tomto rozsudku totiž NSS posuzoval zcela odlišnou situaci, tedy zda lze předčasně ukončit praktickou jízdu žadatele o řidičské oprávnění pro skupinu vozidel B (automobil). Současně poukázal na rozdíly mezi zkouškou z praktické jízdy u automobilu a zkouškou z praktické jízdy na motocyklu: u zkoušky z praktické jízdy automobilem musí žadatel vždy absolvovat obě části zkoušky, bez ohledu na to, zda při předchozím pokusu již první část úspěšně splnil. V bodu 43 odůvodnění pak NSS uzavřel, že primárním účelem § 42 odst. 2 zákona č. 247/2000 Sb. je oddělené hodnocení obou částí zkoušky z praktické jízdy tak, aby žadatel, který prospěje u první části, kdežto u druhé nikoliv, opakovat pouze druhou část zkoušky. Jinými slovy vyjádřeno, stěžovatelka nezpochybňuje závěr NSS o možnosti předčasného ukončení zkoušky již v první části, brání se však povinnosti opakovat obě části zkoušky za situace, kdy v první části zkoušky již uspěla.

[22] To je pro nyní posuzovanou věc stěžejní. Stěžovatelce lze totiž dát za pravdu v tom, že vůbec neměla být zkoušena z první části zkoušky z praktické jízdy, neboť v řádném termínu již v této části uspěla (viz záznam z řádného termínu zkoušky) a poté, co v průběhu druhé části zkoušky udělala zásadní chybu, byla hodnocena stupněm neprospěla, avšak pouze v rozsahu druhé části zkoušky z praktické jízdy. Podle § 42 odst. 2 zákona č. 247/2000 Sb. tak měla opakovat zkoušku z praktické jízdy pouze z druhé části – tedy prokázat schopnost ovládání motorového vozidla v podmínkách provozu na pozemních komunikacích. Ze záznamu z opakované zkoušky (a z dotazované materie) je však patrné, že komisař započal stěžovatelku zkoušet z první části zkoušky, tedy v rozporu s pravidlem obsaženým v § 42 odst. 2 zákona č. 247/2000 Sb.

[23] Krajský soud proto pochybil, když neaplikoval ustanovení, které aplikovat měl, a ovlivnil tím zákonnost svého rozhodnutí ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatelka tak fakticky ztratila jednu z možností zkoušku opakovat dle § 39 zákona č. 247/2000 Sb.

4. Závěr a náklady řízení

[24] Z uvedených důvodů NSS podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Podle § 110 odst. 4 je krajský soud vázán právním názorem uvedeným v tomto rozsudku.

[25] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí, jak je stanoveno v § 110 odst. 3 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. července 2025

Vojtěch Šimíček
předseda senátu